

Karadeniz kana bulandı

Posted on 22/05/2019

Devrimci Karadeniz Gençliği İsviçre'nin Zürich kentinde Pontus Soykırımı'nın 100. yılında bir anma etkinliği düzenledi. Türkiyeli ve Kürdistanlı birçok kurumun destek verdiği anma etkinliğinde Pontus Rum halkına uygulanan soykırım, yapılan konuşmalarla kınandı.

Anmada ilk konuşmayı Devrimci Karadeniz Gençliği adına Erhan Çalparmak yaptı. Çalparmak yaptığı konuşmada Nükleer Santrallere ve HES'lere karşı mücadele ettiklerini belirterek, "40 yıldır devam eden Kürt Özgürlük mücadelesine savaşmaya gönderilen gençlerimizin bilinçlenmesini sağlamaya çalışıyoruz" dedi. Coğrafyada bütün halkların birlikte yaşayabileceklerine inandıklarını belirten Çalparmak, 19 Mayıs'ın Rum halkı için kara bir gün olduğunu dile getirerek şunları kaydetti: "Kurtuluş Savaşı'nın başlatıldığı gün olarak lanse edilen bugün aslında Mustafa Kemal'in Karadeniz Bölgesi'nde yaşayan Rumları bastırmak ve katliama uğratmak için gönderildiği bir gündür. Samsun'da Topal Osman Çetesi ile görüşen Mustafa Kemal hiçbir iz bırakılmayacak şekilde soykırım yapılması emrini veriyor. Bölgede bulunan kilise ve diğer tarihi yapıların ileride devlet binaları olarak kullanılması amacıyla korunmasını öneren Topal Osman'a taş üstünde taş bırakılmaması gerektiğini söylüyor. Ortodoks Rumlar üzerinde uygulanan ve Osmanlı'dan bu yana devam eden müslümanlaştırma politikaları 1919'dan sonra kitlesel kıyımlarla devam ediyor. O dönem Rum halkına Müslümanlığı ve Türklüğü kabul etmeleri şartıyla dokunulmayacağı söyleniyor. Bu dayatmayı kabul etmeyen Rumlar büyük oranda gemi kazanlarında ve mağaralarda katlediliyor. Bir milyondan fazla Rum, Yunanistan'a ve Anadolu'ya sürülüyor. Bu sürgün sırasında açlıktan ve hastalıktan dolayı büyük kitlesel ölümler oluyor. Karadeniz'de kendini Müslüman-Türk göstererek hayatta kalanlar ise bu acıyı onlarca yıl gizleyerek yaşamak zorunda kaldılar."

353 bin kişi katledildi

Pontuslu gazeteci Türkan Balaban Çilingir ise yaptığı konuşmada şunları ifade etti: "19 Mayıs 1919'da Samsun'da atılan adımla büyük soykırımın son etabı ile başlayan ve 1923'e kadar devam eden süreçte 353 bin can katledilerek Karadeniz kana bulandı. Çoğunluğu kadın ve çocukların oluşturduğu büyük bir soykırıma sahne oldu Karadeniz. Çünkü nereden bakarsanız bakın 353 bin çocuğundan yaşlısına, erkeğinden kadınına insandı, hayattı bu topraklarda solan, kaybolan ve yok olan. Ölüm yürüyüşlerinde açlıktan, susuzluktan, dayaktan ve zulümden öldüler. Kalanlara ise hafızasız bir hayat dayatıldı. Unutmadık okullarda, kiliselerde ve evlerde insanlarımızı diri diri yakanları. Mezarlarının yeri dahi belli olmayan 353 bin Pontuslu Heleni unutmadık. Binlerce yıldır yaşadıkları yurtlarından sürgün edilen 200 bin Pontuslu Heleni unutmadık unutmayacağız."

Devlet 100 yıldır fişleme yapıyor

Pontos'da acıların 3 değişik biçimde yaşandığını belirten Çilingir şöyle devam etti: "Birincisi 1914 ile 1923 yılları arasında hayatını kaybeden 353 bin insanımızın yaşadıklarıydı. İkincisi binlerce yıllık yurtlarından Lozan'da 1923 yılında imzalanan 'Mübadele Anlaşması' ile sürgün edilenlerin yaşadıklarıydı. Üçüncüsü ise soykırımdan çok önce ve soykırım sürecinde müslümanlığa zorlanmış Pontuslu Helenlerdir. Geride kalanlar çocuklarına ve torunlarına hiçbir şey anlatamadı. Hatta bir çoğu yalan hikayeler uydurdular. Anadili Pontiaka olan çocuklar Türkçe bilmiyor diye okullarda işkence görüp, dayak yedi. Çoğu anne ve babalar Pontiaka dilini çocuklarının yanında konuşmaz oldular. Yüzyıl boyunca Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ne kendilerini ispat etmeye çalıştılar. En iyi Müslüman, en iyi Türk olduklarını ispat etmek adete Pontosluların toplumsal davranış biçimine dönüştü. Türk milliyetçiliğine ve Müslümanlığa sarıldılar. Ama bütün bunlara rağmen Türkiye Cumhuriyeti onlara hep öteki olarak baktı. Osmanlı döneminin sonlarına doğru Pontos'daki ekonomik ve sosyal yaşam Cumhuriyet ile birlikte tamamen geriledi. Şarkılarımızı, notlarımızı Türkçe sözler yazarak

değiştirdiler. 1928 yılında 'Vatandaş Türkçe Konuş' adlı kampanyalar düzenlendi ve sokakta Rumca konuşanlar dövüldü, işkencelerden geçirildi ve bazı bölgelerde para cezalarına çarptırıldı. Devlet Ankara'da gizli olarak 100 yıldır kayıt tutuyor ve daha önce müslümanlığa geçmiş olan aileleri ve onların çocuklarını fişliyordu. Türkiye Cumhuriyeti Devleti, Müslüman olmuş, hatta Türk milliyetçiliği yapan Pontuslu Müslüman olanlara hala güvenmemektedir. Bir gün gerçeği öğrenirlerse ayağa kalkacakları korkusuyla yaşamaktadır yüzyıldır. Ermeni, Süryani ve diğer halklara karşı işlediği soykırım suçlarının ardından cumhuriyetin kurulması ile birlikte sıra diğer Müslüman uluslara ve diğer mezheplere gelmiştir.

Soykırım suçunu kabul edip özür dilemeliler

Milyon kez özür dilese ne olur? Bunun geçerli olabilmesi için şunlar yapılmalıdır:

Soykırım suçlularının adlarının verildiği sokak, meydan ve okul isimleri değiştirilmeli ve heykelleri kaldırılmalıdır. Soykırım suçluları ve soykırım zengini aileler teşhir edilmelidir. Katledilen ve mezarsız olan 353 bin Pontuslu Helen için bütün şehir ve kasabalarda soykırım anıtları oluşturulmalı ve soykırım hafızası canlı tutulmalıdır. 'Mübadele Anlaşması' ile sürgün edilenlerin yakınlarına geri dönme olanakları sağlanmalıdır. El konulan ev, bağ, bahçe ve arazilerden oluşan tüm mal varlığı geri verilmelidir. Geride kalan ve camilere dönüştürülmüş kiliseler, okullar ve binaların onarılmalı ve gerçek sahiplerine geri verilmelidir. Pontos coğrafyasında yaşayanların ana dillerini konuşabilmeleri için gerekli koşullar sağlanmalıdır.

İnançlar üzerindeki baskılara son verilmelidir.”

Kaynak: [Yeni Özgür Politika](#)